

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Cselédmizériák.

Pécs, 1898. augusztus 4.

Pár nap előtt közölték a fővárosi lapok, hogy a főváros jogügyi osztálya a cselédügy rendezéséről új szabályrendeletet dolgozott ki, mely tetemesen csökkenteni fogja az eddigi cselédmizériákat. Mert ezek a mizériák ott is léteznek, még pedig szakasztott olyan formában, mint idehaza mi-nálunk.

A régi patriarchális viszony cseléd és gazda között már régen eltűnt, mert annak feltételei is megszűntek a modern társadalmi viszonyok folytán. Hasztalan mondja a törvény, hogy a cseléd tagja a családnak, ez nem érzi annak magát, s a gazda és cseléd legtöbbször, mint ellenséges elemek állnak szemben egymással. Hibás ebben rendszerint mindkét fél; a gazda, mert a cselédben egyszerűen gépies munkaerőt lát, a mély ha jól funkcionál, egyébbel nem törődik, lehet az még oly céda, mégoly könnyelmű, nem iparkodik azt a helyes utra terelni, sőt maga adja meg neki az alkalmat a könnyelmű élet folytatására, mert — akkor jobb kedvvel s talán olcsóbban is dolgozik.

Viszont a cseléd érezvén, hogy közte és munkaadója közt nincsen semmiféle etikai kapcsolat s csupán fizikai munkája szerint taksálják, nem fejlődik ki benne az a tisztelet, vonzódás, hogy úgy mondjuk az együvé tartozásnak az az érzete, mely régente megnemesítette a cseléd és gazda közti viszonyt. Ez okozza aztán, hogy a mai cseléd úgy változtatja gazdáját, mint más a fehérneműjét; vándorol egyik helyről a másikra, minden elfogadható ok nélkül, csupán szeszélyből, szerencsét próbálni.

Ezt a mizériát nem fogja megszüntetni semmiféle szabályrendelet, mert az az embereket nem fogja megváltoztatni, már pedig ennek a bajnak a kuforrása az embereken van.

Vannak azonban egyes bajok és viszásságok, a melyeken a hatóság igenis segíthet s azért segíteni kötelessége is. Legtöbb bajnak a cselédközvetítés rendezetlen volta s a helyből kilépett cselédek

ellenőrizetlen volta az oka. A törvény megállapítja a cselédközvetítő üzlet feltételeit, de azért náunk alkalomadtán mindenki beáll cselédközvetítőnek. Vannak vén szipirtyók fölös számmal, kiknek az a fő-foglalkozásuk, hogy a cselédeket az utcán elfogdossák s jobb hely szerzésének ígéretével csábitják a helyváltoztatásra.

A hatóság tehetetlen ezekkel szemben, mert úgy intézik ezek a zug cselédszerzők az üzleteiket, hogy megcsipni őket vajmi nehéz. Ezen csak a cselédtartók segíthetnek, ha az ilyen utcai cselédszerzők közvetítését határozottan visszautasítják. De akkor aztán meg is kívánhatják, hogy a hatóságilag engedélyezett cselédközvetítők lelkiismeretesen is szolgálják ki őket.

Ebben a tekintetben persze most sok a kívánni való. Törvény értelmében a városi cselédek szolgálatideje legalább egy hónap, félhónapi felmondással, de a cselédtartó hasztalan fordul a felmondás után azonnal a közvetítőhöz, nem szegődtenek hozzá senkit, míg csak a helybeállítás napja be nem következik, amikor aztán kénytelen az ajánlott cselédet felfogadni, bármilyen bizonyítványai is legyenek, mert különben cseléd nélkül marad. Hány olyan cseléd van, akinek egy esztendőben nem tizenkét, hanem huszonnégy gazda is beleírja a könyvébe, hogy „egészségesen elbocsátott.” Ez csak úgy lehetséges, hogy az ilyen cselédet a közvetítő csak akkor hozza a házhoz, mikor a régi cseléd már szedi össze a cókmojkját, mert ha lenne ideje várni másra, bizony fel nem fogadná az ilyen országfutót. Nem lehetne ezen úgy segíteni, hogy tiltva lenne az olyan cselédet elszegődtetni, a kinek a könyve az utolsó éven belül hat vagy nyolc helyváltoztatásnál többet mutat?

Legfőbb ideje aztán a kifutók megrendszabályozásának is. Nálunk is úgy van, mint a fővárosi lapok irták az ottani kifutókról, hogy t. i. mindenki, akinek egyéb foglalatossága nincsen, beáll kifutónak. Ezek aztán első sorban megsarcolják a cselédeket azzal az ijesztgetéssel, hogy a nekik juttatott borraivaló nagysága szerint vezetnek őket jobb vagy rosszabb helyekre,

de megsarcolják a cselédtartókat is a mikor nemcsak elfogadják, de egyenesen megkövetelik ezektől is a busás borraivalót, mert különben máshová vezetik a — szerintük — jó cselédet.

A fővárosi új szabályrendelet szerint a közvetítők csak olyan kifutókat tarthatnak, a kik megbízhatóságukat a rendőrség előtt igazolják s attól arcképes igazolványt kapnak. Ez már azért is üdvös intézkedés, mert így sokkal könnyebben ellenőrizhetők a zug közvetítők, a kiket ha tetten érnek, rendszerint azzal vágják ki magukat, hogy ők valamelyik engedélyezett közvetítő intézet kifutói.

Aztán szoros kötelességévé kellene tenni a rendes közvetítőknek, hogy határozottan jelöljék meg kifutóiknak, melyik cselédet melyik helyre vezessék s ne a kifutóra bizzák ennek meghatározását. Így aztán nem a kifutó tetszésétől függvén, hogy egyik-másik cselédet hová vezessék, nem is zsarolhatják meg a cselédeket s a gazdákat azzal az ürügygyel, hogy jobb helyet, illetőleg jobb cselédet szereznek jó borraivalóért.

Igazi melegítő ágyai az erkölcsstelen-ségnek s az ebből fakadó cselédmizériáknak az ugynevezett kvártélyos asszonyok barlangjai, hol a helynélküli cselédek meghuzák magukat, persze többnyire csak nap-pali tartózkodásra.

Rendőrségünk ugyan buzgón tart éjjeli razziákat s az így elcsipett helynélküli cselédeket eltoloncoltatja, de ezzel még gyökeresen nincsen segítve a bajon, mert a rendőrség sem lehet mindig és mindenütt jelen s így a razziákon persze csak szemelvényeket szedhet össze arról a nagy szemétdombról, a melyből cselédmizériáink jórésze burjánzik.

A fővárosi új szabályrendelet a hely nélkül való kóborlást úgy korlátozza, hogy minden cseléd köteles a helyből való kilépése után a rendőrségnél jelentkezni, hol tizennégy napra való tartózkodási jegyet kap. Ezt a tartózkodási jegyet a közvetítő a cseléd elhelyezése után visszaküldi a rendőrségnek, a mely így a hely nélküli

SÉTATÉRI KIOSZK

a város legszebb és legkellemesebb nyári helyisége.

Nyitva reggel 6 órától esti 10 óráig.

Kitűnő reggeli, uzsonna- és fekete kávé. — Tej, tejszín és aludttej.

OROSZY-féle cukorkák és sütemények, fagyalt és jeges-kávé.

Littke-féle pezsgók.

Hideg buffet. — Sport-sör. — Pilseni-sör. Pschorr-sör.

Ásványvizek poharanként.

A pécsi tejszarnok közkeveltségű pikáns sajtja a t. söröző közönségnek ingyenesen áll rendelkezésére.

Pénteken este 8 órától 10 óráig

Farkas Sándor zenekara játszik,

cseléddek tartózkodási helyeit is mindig ismeri s a folytonos hely nélkül való csavarogást megakadályozhatja.

Nem lenne célszerű, ha rendőrségünk a fővárosi hatóságtól beszerezné ezt az új cselédügyi szabályzatot s azt mintául felhasználná egy nálunk is életbeléptetendő hasonló szabályrendelet kezdeményezésénél?

Mert a felsorolt vizsás állapotok megrendszabályozása bizony már nagyon helyén lenne.

* **A kis gondolatolvasó.** A »Pécsi Napló« a felfüggesztett baranyamegyei gazdasági egyesületről irt tegnapelőtti vezércikkünkre reflektálva megint a gondolatolvasásban gyakorolja magát, a mikor egész biztossággal ráfogja, hogy azt a cikket Liebbald Béni, a beszűntetett gazdasági néplap szerkesztője írta s hogy abban az alispánt vádoltuk hanyagsággal, a miért az egyesület felfüggesztésének megszüntetését nem sürgeti.

Nos hát — mint tisztelt laptársunk is írja — tévedni emberi dolog s így ő is tévedett mind a két irányban. Igaz, hogy információt kértünk Liebbald Bénitől is, de a cikket mégsem vele irattuk meg. A mikor pedig azokról az urakról szoltunk, akik annak idején nagyhirtelen a miniszteri kiküldött után esengtek s most az ujjukat sem mozdítják a reaktiválás után, akkor nem az alispánra céloztunk, a ki csak hivatalos kötelességét teljesítette, amikor az egyesület kebeléből kiindult iniciatívára a dologról jelentést tett a kormánynak, a mely aztán az egyesületet felfüggesztette.

A mi már a dolog érdemét illeti, hát meglegegedéssel vesszük tudomásul, hogy az alispán június 12-én megsürgette a miniszteriumnál a gazdasági egyesület reaktiválását, a mit a kormánynak különben sürgetés nélkül is már meg kellett volna tennie. Széért nem fogadhatjuk el mentségül azt a kifogást, hogy most nem lehet hozzáfogni az újra szervezéshez, mert a gazdák aratással vannak elfoglalva.

Az alispán bizonyára nem azért sürgette a reaktiválást június 12-én, hogy az csak az őszszel következék be. A vagyoni hiány, a mely miatt a felfüggesztés történt, már április hónapban megtértült, mert Otocskát már április 27-én szabadlábra helyezték, amikor még széles Magyarországon aligha

arattak valahol. Arról, hogy a gazdasági egyesület működése a gazdaközönségre sürgős-e vagy nem, lehet beszélni, de annyi bizonyos, hogy a felfüggesztés megszüntetése körül mulasztás történt s ez még most is tart.

Arról a tervről, a mit a »Pécsi Napló« említ, hogy a mezőgazdasági bizottságot a gazdasági egyesületbe akarják olvasztani, még lehet majd beszélni, az első és legsürgősebb teendő mégis csak a felfüggesztés megszüntetése marad.

H i r e k.

Pécs, 1898. aug. 4.

Bismark ősei.

Bismark ősei Standalban a ruhaszabók és posztóárosok tisztos céhébe tartoztak. A nemzetség legrégibb, okmányilag bebizonyítható őse Herbord (Heribert, Herbert) ki 1270-ben élt.

Bismark Rudolf, vagy Rule a 14-ik században Standalban a ruhaszabó-céh atyamestere s több ízben a városi tanács tagja volt. Ez a férfit 1339-ben egyházi átok alatt halt meg, mert városában községi iskolákat alapított, holott az iskolák eddig a papság kezében voltak. Ennek fiát Bismark Klaustr 1345-ben néplázadás, melyet a papság szított, több előkelő családdal együtt kiűzte szülővárosából. 1351-ben azonban újra visszafogadta, sőt a lándzsások kapitányává tette. Klaus emelte a családot a lovagi nemesség sorába, mert érdemeiért és hűségeért ura, a brandenburgi örgróf Burgstall kastélyt adományozta neki a lovagi jogokkal. A 16-ik században a Burgstall várkastélyában élő Bismarkok új szomszédot kaptak János György örökös hercegeben, a ki mindenáron meg akarta szerezni a burgstalli, vadban bővelkedő erdőt. A herceg a Bismarkoknak cserébe Schönhausen falut a korábbi templáris házzal, Fischbek falut és a crvesei kolostort ajánlotta. A Bismarkok fájó szívvel fogadták el a cserét és ütötték föl 1563-ban tanyájukat Schönhausenben, mely most is a család birtoka. Itt született Bismark Ottó is, a kancellér.

A schönhuseni Bismarkok közt kiválik a história folyamán Bismark Bálint, a ki a harmincéves háboruban Gusztáv Adolf seregében harcolt a protestáns ügyért és egy svéd hadoszlopot vezetett. A schönhuseni kastélyt a Bismarkok e magatartásáért fölégették. Bálint, mikor tizenkét év múlva haza-

került, az új kastély építésébe fogott, de azt csak Bismark Ágost fejezte be 1700-ban, Ágost fia, Frigyes Ágost, ki nagyon hasonlított a kancellárhoz, Nagy Frigyes seregeiben egy dragonyosezredet vezetett s a hét éves háboruban Csaszlaunál 1742-ben elesett. Ennek az unokája volt Bismark Ferdinánd, a kancellár atyja. Bismark Ferdinánd katonai pályára lépett nagybátyjának, Bismark tábornoknak vezetése alatt. Ő is résztvett 1792-ben abban a hadjáratban, melyet a braunschweigi herceg vezetett a fiatal francia köztársaság ellen, majd 1796-ban mint lovaskapitány kvietált, gazdaságának élt és 1806-ban nőül vette Menken Anasztázus Lajos kabinet-tanácsos szép, tizenhétéves leányát, Lujza Wilhelminát. Bismark Ferdinánd neje és a kancellár anyja, polgári származású volt. A francia háborúk sok hányattatáson vitték át a családot, (egy Bismark elesett a német szabadságharcban, a másik Lipcse parancsnoka lett,) melyek lezajlása után 1815 áprilisának első napján, épen akkor, mikor Bécsben a hatalmak konferenciáztak, megszületett a schönhuseni kastélyban a gyermek, ki hivatalos volt arra, hogy Európa históriájába erős kézzel belenyuljon.

Bismark Ottó negyedik gyermeke volt szüleinek, az ő születésekor azonban testvérei közül csak egy élt, Bernát bátyja. Azután meg egy öccse született, ki négyéves korában meghalt és egy huga, Franciska Angelika Malvin, a későbbi Arnimné.

Napirend 1898. augusztus 5-én.

Naptár: péntek, aug. 5. — Róm.-kath.: Havi B. assz. — Prot.: Oszvald. — Görög-kel.: (jul. 24.) Krisztina. — Zsidó: Ab. 17. — Nap két 4 óra 28 perckor; nyugszik 7 óra 11 perckor. — Hold két 8 óra 20 perckor este; nyugszik 8 óra 33 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 23 Celsius fok meleg; légnyomás 756. — Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő várható.

Katonai utóállitás a Scholtz-féle sörházban d. e. 8 órakor.

— **(Személyi hir.)** Opris Péter pécsi posta és távirda igazgató szabadsága meghosszabbítván, hivatalának vezetését folyó hó tizenegyedikén fogja átvenni.

— **(Várják a pécsieket Aradon.)** Hogy milyen örömmel és szívesen várják az aradiak a »Pécsi Dalárda« tagjait az ott jövő hóban tartandó dalárünnepélyre, annak legcsendet. Hasztalan a fáradság, hiabavaló erőlködés. . .

Lelkemen csak tovább ragódott a kétségbeesés, az undor s mind mélyebb gyökeret vert ottan. Szinte láttam előre sorsomat és megremegetem.

Mint a vizbefelő kapkodtam minden szalmaszál után, hogy felrázzam magam, hogy újra ember legyek. Mindhiába.

Ha egy pillanatra éreztem is erőt lelkemben, ha egy röpke percre fel is támadt bennem a férfi, ez csak addig tartott, míg fel nem tűnt előttem újra az ő alakja csábos mosollyal az ajkán. Ez ellen nincs erőm küzdeni, érzem, tudom.

Pedig nem érdemli meg, hogy gyötörjem magam miatta, hogy megfélekedzem emberi méltóságomról, mindenről. Megcsalt, elhagyott, elfeledett s vége. Én is elfeledem, kitépem lelkemből még emléke utolsó fellobbanását is csak úgy, mint kiszórok fiókomból minden reá emlékeztetőt, minden fonnyadt virágot, minden szalagrongyot, minden sort, mely reá emlékeztet.

Dőre, haszontalan törekvés. Tépd ki a viruló virág gyökerét és kivánd, hogy tovább viruljon, illatozzék. Banális, esztelen kívánság.

Az enyém is az volt. Az emlék nem pusztult. A kétségbeesés nem hagyott el, csak kísért tovább, mint sötét, fenyegető árny.

És én mégis szabadulni akartam tőle, futni, menekülni messze, messze, olyan helyre,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Borus napok.

(Naplótörredék.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Szürke, homályos felhők kóvályognak az égen. Valami nyomasztó, fullasztó csend ütött tanyát az egész természetben, mintha minden gyászolna egy nagy, egy kedves halottat. Szomorúság, néma kétségbeesés ül mindenben. Seholy semmi fény, semmi melegség.

És ez a néma kétségbeesés, ez a szürke gyász beleszűrődik a lélekbe, átjárja a test minden idegét, ránehezedik az agyra és homályos, zavaros gondolatokat teremt.

Én is érzem, hogy lelkem mintha fáradt lenne, agyam mintha homályosulna. Sötét, zsibbasztó gondolatok kavarnak agyamban, mint azok a szürke, áttörhetetlen felhők ott az égen.

Küzdeni szeretnék velök, elűzni magamtól a kétségbeesést, felrázni magam ebből a néma, kínos lethargiából. Hasztalan. . .

Újra érzem, hogy hiába minden. Keresem a fényt, a meleget és nem találok, csak úgy, mint kerestem eddig a boldogságot, az életet az életben és nem találtam.

Valami név nélküli undor, valami megnevezhetetlen ellenszenv tartja fogva a lelkem.

Nem most költözött bele, nem egyszerre foglalta el. Lassanként hódított tért magának, úgy csepegett szemeként és így cseppenként fagyott bele a lelkembe s most erős, szilárd.

Hiába küzdöttem ellene, hiába. Azt hittem bárgyúságomban, hogy a zaj, a mámor, az örökös dorbézolás jó orvosság lesz. Én együgyű! A salakban, a piszokban hittem fel találhatni a vigaszt, az eszmét. . .

Féktelen szenvedélylyel dorbézoltam át a hosszú éjszakákat, mámorba fojtottam kétségbeesésemet, kacagtam a többiekkel együtt. Pillanatra elfogott a mámor, feledtem mindent, csak a jelent láttam, a kiélt, festett arcokat, a haszonleső, konc után éhező alakokat. De ez csak egy pillanatig tartott, vagy még addig se. És utána csak annál égetőbb szomjúság gyötört. Megundorodtam magamtól, meg azoktól a léha, züllött alakoktól, kik minden lépten-nyomon utamba akadtak.

Lelkemet csak újra megragadta a kétségbeesés, az undor minden iránt. És ilyenkor futni, menekülni szerettem volna magam elől. Éreztem, hogy név nélküli vágyódás él lelkemben. Kerestem, kutattam valamit. . .

Hosszu, gyötrelmes éjszakákon keresztül álmatlanul, megtörve, lázas agyam egész erejével kutattam az ismeretlen valami után. Valami tiszta, fenséges, eszményi után. Hasztalan.

Hiába kerültem eddigi életem megszokott alakjait, hiába menekültem a piszoktól, a fertőtől, hiába kerestem a magányt, a néma

nagyobb bizonyítéka az, hogy azok az intelligens aradi lakosok, a kik az ünnepély idején az érkező vendégeket saját vendégeik gyanánt hajlandók látni, versengve adtak kifejezést annak az óhajuknak, hogy lehetőleg pécsi dalárdistát szállásoljanak be hozzájuk. De ezenkívül még egy érdekes tanujele a pécsiek hírnevének az a levél, melyet *Körmendy József*, volt pécsi, jelenleg aradi tanár, ki a vakációt pécsi szülőjében tölti, kapott a napokban Aradról dr. *Csák Cirjéktől*, a minorita-rend főnökétől. Azt írja ebben az Aradon nagy népszerűségnek örvendő rendfőnök, hogy a legnagyobb örömmel vett tudomást a Pécsi Dalárdának azon szándékáról, hogy tervbe vett aradi időzése alkalmával egy miséhez az énekkisérletet akarja szolgáltatni. De nemcsak neki, hanem bizonyára az egész intelligens közönségnek is nagy öröme szolgált ez a hír és azt is írja, hogy gondoskodni fog arról, miszerint ez a kedves ujság minél szélesebb körben terjedjen el a közönség körében s mivel valószínű, hogy azon alkalommal sokkal többen fognak a misére elmenni, mint a mennyit a templom — nagy terjedelme dacára — befogadhat, előre gondoskodik arról is, hogy a misére csak a belépti-jegygyel bírók mehessenek be. Sajnos, a »Pécsi Dalárda« közbejött elháríthatatlan akadályok miatt nem mehet el testületileg, hanem csak három tagja által képviselteti magát hivatalosan az ünnepélyen, de jól esik hallani azokat a kitüntető előzékenységre valló híreket, melyek a részükre tervezett szívélyes fogadtatás tanujeleiként szolgálnak s valószínű, hogy a hivatalosan Aradra utazó dalárdistákon kívül még többen is el fognak menni a pécsiek közül az ünnepélyre, már csak azért is, hogy megbizonyítsák, miszerint kölcsönös az a vonzalom, mely Arad közönségének részéről már több ízben nyilatkozott meg a pécsiekkel szemben,

— **(A „Miasszonyunk“-ról nevezett apácázárda főnöknője.)** Tegnap választották meg a »Miasszonyunkról« nevezett pécsi apácázárda főnöknőjét. A választáson

hol semmi sem emlékeztet rá. És én mentem. Otthagytam a kábitó zajt, a mámorító élvezet s menekültem, futottam messze. — — —

Most itt vagyok egyedül, magamra hagyva. Csak magamnak élek, úgy, a hogy nekem tesz. Munkát kerestem és találtam. Lázás mohósággal estem neki. Verejték gyöngyözött homlokomról, tenyeremet feltörte a munka és én csak dolgoztam tovább, mint a béres, ki garasából él, melyeket véres verejtékkel szerez meg napról-napra. Mintha szükségem lett volna rá.

Egyszer csak megkap az emlék, feltámad az undor és én otthagytam a munkát, letöröltem verejtéktől gyöngyözött homlokom. És újra csak átjárja minden idegemet a gondolat: hiába, hasztalan. . .

És én futok, menekülök a helyről. Elrejtözöm a legsötétebb zúgba és átengedem magam a kétségbeesésnek, az örületnek.

Itt vagyok egyedül. Legalább egyedül hiszem magam, pedig nem úgy van. Lükettő, lázas agyam alakokat varázsol elém.

Amott a szoba szögletében látok egy alakot. Nem él, mozdulatlanul fekszik fekete, gyászos ravatalon. Arca sápadt, halavány; szemei lezárva, beesve; kezei összetéve. Az anyám. . . Az első fájdalom, melyre emlékszem, az ő halála.

Ott is áll valaki. Egy férfi. Szemeiben végtelen fájdalom, lemondás. Mintha intene, mintha szólna. Szavai tompa zugásként hatol-

Troll Ferenc szerepelt püspöki biztosul s jelen voltak *Hanny Gábor* apátkanonok és *Réz-bányai János* pápai kamarás. Főnöknővé ismét *Brunner Gabriella* választott, ki már tizenöt év óta vezeti a zárda ügyeit. Segéd-főnöknőnek *Weisz Antóniát*, tanácsosokká *Zohmann Petrát*, *Doleschall Jozefát* és *Sterkó Alfonziát* választották meg.

— **(Negyvenéves jubileum.)** Holnap, augusztus 5-én, lesz negyven éve, hogy *Szommer Amát*, püspöki uradalmi tiszt, a pécsi püspökség szolgálatába lépett. *Girk György* püspök nevezte ki 1858. augusztus 5-én s azóta *Kovács* és *Dulánszky Nándor* püspökök, majd pedig most *Hetyey Sámuel* megyés püspök teljes melegegésére vezeti az irodai teendőket, a magtár és a pincekezelést. A hatvanhároméves tisztviselő teljes egészségben éri meg negyvenéves működése jubileumát s bizonyára sokan fogják őt holnap ez alkalomból szerencsekívánataikkal elhalmozni!

— **(Esti zene a kioszkban.)** *Farkas Sándor* zenekara holnap (pénteken) este 8 órától 10 óráig játszik a sétateri kioszkban. Ez lesz az első esti zene a kioszkban, a melyre bizonyára sokan fognak ott megjelenni.

— **(Búcsusok.)** Élénk volt már ma délután a város. Jöttek a környékből a búcsusok a holnapi havi-boldogasszony napi búcsura. Egymásután tünedezett föl egy-egy csapat búcsus az utcákon, hangos énekszóval, lobogók alatt, a kereszt elől vitele mellett vonulván be a városba a templomokhoz, különösen a belvárosi plébánia-templomhoz, honnan a *Mária-utcán* át mentek ki a *Havihegy*hez. Ott a kápolnát délután öt órakor vecsernyével nyitották meg s kivonultak a búcsu-vásárosok is, akik az ut szélén ütötték fel sátraikat. Holnap lesz a búcsunap, *Havi Boldogasszony* napja, mely fogadalmi ünnepe a városnak is.

— **(A Polgári Kaszinó estélye.)** A pécsi Polgári Kaszinó holnapután (szombaton) tartja második nyári estélyét saját helyiségében tagjai számára. Ezen a nyáron nem lesz több nyári estély a Kaszinóban s épen

hozám, értelmüket összezavarom és csak nézek, nézek; nézem azt a férfias alakot, azt a megtestesült fájdalmat. Még egy pillantás és eltűnik. Mellettem megy el s közel hozzám megáll. Tekintetében, melyet reám szögez, mérhetlen fájdalom. És most hallom szavát. Lágyan csendül meg, mint hajnali harangszó. Ezüst csengés e hatalmas, erős férfiu ajkáról.

— Fiam, szegény nyomorult fiam, hát beteljesült, a mitől féltettelek. A kétségbeesés környez és te nem tudod, hol keresd a vigaszt, a feledést. Szegény fiam. . . szegény fiam. . .

És eltűnik, mint a többi sok egymásután. Ez atyám volt A második kínos fájdalom, mely lelkemben él, mely gyötör, kinez.

És utána még sok más alakot látok. Valamennyi egy-egy emlék a multból, fájdalom, gyöttrő emlék. Az első, második emlék után jön a többi sorban egymás után.

És utoljára jön ő, a legkínosabb, a legfájdalmasabb a sok után, az utolsó. Mosolyog olyan észbontóan, csábosan, mint láttam őt utoljára. Karjait kitarja felém s én odarohanok hozzá. Üres, életnélküli fantom, semmi. . .

Felkacagok, hát csak képzelődés volt, csakhogy jobban égjen az a seb ott lelkemben, csakhogy újra gyöttrőbben, kínosabban érezzem az undort, a kétségbeesést, mely rágódik bennem és megemészt.

Hol keressem a világosságot, hol találok meg a megnyugvást, a vigaszt? . . .

Tekintetem mintegy önkénytelenül oda-

ezért remélhető, hogy a szombati estélyen tömegesen fognak részt venni a vendégek, hogy az unalmas holt szezonban legalább egy estét még kellemes mulatsággal töltsenek el.

— **(Uraságok alkonya.)** Az éjjel a rendőrőrzárát találkozott a szigeti-országon egy jókedvű emberrel. Az ember nagyon jókedvében lehetett, mert ugyancsak kurjongatva nótázott végig az utcán. A rendőrök felszólították, hogy legyen csendesen. S erre felelt a jókedvű ember:

— Már mért lennék? Én szociáldemokrata vagyok!

— Ha az is, azért ne csináljon csendháborítást! Kérlelték a rendőrök.

— Hát aztán ki parancsol nekem? Mondom, hogy én szociáldemokrata vagyok. Nekem se a *Vaszary*, se a polgármester, se *Aidinger*, de még a főispán sem parancsol! . . . Hát még egy *Buckó*!

A rendőrök pedig erre felírták a derék szociáldemokratának, *Radosovics Istvánnak* a nevét, a ki ime csütörtökön virradóra ilyképen hirdeté az uraságok alkonyát. Természetesen, ő is úgy jár, mint minden korát megelőző zseni: üldöztetés lesz ezért a része, a mi egy kis pénzbírságban fog megnyilatkozni csendháborítás miatt!

— **(Vásári forgalom.)** Országos vásárunkon az állatvásár forgalma a következő volt: felhajtattott összesen 4950 darab; eladatott 1397 darab. Eladatott pedig: 427 ló, 19 csikó; 213 tehén; 64 ökör; 6 bika; 30 üsző, 377 tinó, 111 borju és 150 sertés.

— **(Éjjeli munka.)** Az éjjel a rendőrőrzárát a *Kálvária-utcában* nyitva találta a 15. számú ház kapuját. A kapun pedig épen két vederrel a két kezében sietett ki a házigazda és a két veder tartalmát beleöntötte az utca közepén a vízfolyásba. Az őrzárát a szétterjedt büzből hamarosan konstatalta, hogy mit öntött ki az éjjeli munkában fáradó ember s mikor bementek utána az udvarra, azon kapták, hogy az emésztögödröt tisztítja és annak tartalmát öntözgeti ki a vízfolyásba.

vetődik a falra és én egész gyönyörrel, kéjjel rohanok oda. Kezembe veszem azt a csillogó szerszámot, csókolom, becézgetem, mint az anya a kedvencét, mint a fuldokló a megmentőjét.

Meg van a nyugalom, megtaláltam a vigaszt. Óh én botor, hogy eddig nem gondoltam rá. Ez kell nekem, ez megadja, mit addig hasztalan kerestem. Egy ostoba ólom darab, egy golyó véget vet e sok gyötrelmennek.

Szinte kéjelgek a gondolatától is. Ugy érzem magam, mintha hosszú, nehéz álomból ébredtem volna fel.

De még várjunk. Lelkem hadd fürödjék a megsemmisülés gondolatában, hadd kacagjon a mult kinzó, gyöttrő emlékein. Oly jól esik ez.

Még egyszer végigjárom az ismerős tájat, elbucszom a fáktól, a bokroktól, el a csevegő csermelytől, ez édes, boldog emlékeitől a fiatalos szív ábrándjainak. . .

Bejárom az eddig otthont adó termeket, melyek tanui voltak kinzó fájdalomaimnak. Bucsut veszek minden butordarabtól, többé ugy sem látom őket. Mily boldogság tudni azt, hogy vége a szenvedésnek, a gyötrelmennek.

Utoljára egy kis fehér szobába érek. Az anyám szobája volt ez, mikor még élt. Minden ugy van, mint ő hagyta. Asztalán fekszik imakönyve, egy elsárgult, fakó könyv.

Megnézem. . . Megremegek. Mintha anyámat látnám galambösz fürtjeivel, átszel-

Természetesen, rögtön letiltották a közegészségellenes, tilalmas munkától és ma feljelentették a rendőrkapitánynak. Az majd szigorúan meg fogja birságotolni a fukar embert, a ki, hogy ne kelljen fizetnie az emésztőgödör tartalmának kihordatásáért, maga állt neki éjnek idején és az utca vízfolyásába öntözte ki a levegőt megfertőző anyagot!

— **(Öreg ember halála.)** Öreg, hetvenötéves ember volt már Dráva-Szabolcson Tóth János, ottani lakos. Az öreg unalmában a napnak nagyrészt a Dráva mellett töltötte és ott járkált fel-alá a parton. Lehet, hogy a habokkal beszélgetett, melyek annyi megunt életet fogadtak már magukba. És e beszélgetés közben aztán úgy hívták, csalták a habok az öreget magukhoz. A napokban szintén kiment öreg Tóth János a Dráva partjára. Látták ott fel és alá járni s egyszerre csak azt vették észre a távolabb dolgozó munkások, hogy az öreg belezuhant a Drávába. Szaladtak a kimentésére, de már hiába volt. A víz egyszer felvetette a testét, aztán megint alámerült az és nem is került többé a víz felszínére. Az öreg ott lelte halálát a habokban; lehet, hogy úgy esett bele a vízbe; de az is lehet, hogy maga ugrott bele, mert már nagyon megunta az életét. Holttestét még nem találták meg.

— **(Hivatalos fürdő.)** Igenis, ez a fürdő hivatalos. Hivatalos uton csinálták, igaz ugyan, de hát épen ebből az okból kell most megörökítenünk. No meg azért is, mert ez a hivatalosan nem fürdőnek csinált fürdő még a közszemérem rovására is van, a mi tehát közvetve szintén a hivatalos körök bűne. Panaszt kaptunk ugyanis, hogy a hadapródiskola északi része mellett a kanalizáció céljából ásott és szépen kikövezett nagy medencében naponként a környék gyereknepsége fürdik s közvetlen az ut mellett lévén a medence, az arra járóknak nem épen illedelmes jeleneteket kell gyakorta látniok. Hát ez bizony nem jól van így s a közizlés szempontjából is célszerű volna a hivatalos fürdőt beszüntetni. Vagy leült arccal. Tekintete a magasban jár. Én is követem e tekintetet.

És szemem odatapad a Megváltó képe. Ott látom függni az Istenembert. Lelkem megremeg. Mintegy önkénytelenül nyulok az asztalon fekvő könyv után, az anyám imakönyve után. A betűk összefolynak előttem, csak egy-egy szót értek meg belőle. És e szavakból kiértem, hogy anyám utolsó óráiban értem, az én veszendő lelkemért imádkozott.

Hideg fut végig tagjaimon, agyam zsibbadni kezd, egész valóm forrongásban van, És csak azt tudom, hogy ott térdelek az Istenember képe előtt és imádkozom csak úgy, mint régen, mikor még az édes anyám után gagyogtam az egyik szót a másik után...

Ujra ember vagyok. Megtaláltam, mit oly soká hiába kerestem. Megtaláltam az eszményt, a vigaszt, megtaláltam a Hitet akkor, mikor már elvesztettem a reményt, mikor már kihalt szivemből a szeretet. Az édes anyám emléke megmentett, életet adott másodsor.

És én áldom emléket, hogy megmutatta a vigaszt, hogy kiölte lelkemből a kétségbeesést.

Csak mosolygok a mult fájdalom.

A szürke, homályos felhők eloszlottak s előragyogott a bűvös-bájos napsugár.

És a ködös, borús napok után a napsugárban új életre ébred minden...

Deér.

fődesse be a hatóság a medencét, vagy tiltsa el a gyereknepséget a fürdéstől és gondoskodjék is, hogy a tilalmat senki át ne hágyja!

— **(A párisi 1900. évi kiállítás.)** A párisi kiállítás bejelentő ivate a pécsi kereskedelmi és iparkamarához ma küldte le a kiállítás magyar kormánybiztosa; a bejelentések így f. évi október 1-ig a kamaránál is eszközölhetők, hol egyszersmind a kiállítani szándékozók a hivatalos órák alatt (délelőtt 8—2 óra közt) minden, a kiállításra vonatkozó ügyben felvilágosítást, utbaigazítást nyerhetnek.

— **(Megszökött sikkasztó.)** Vel-lás Meizner József, ujfutaki születésű, huszonkét éves háziszolga Pécsen talált legutóbb szolgálatot. Gazdája egy alkalommal tizenöt forintot bizott rá, hogy vigye el azt egy kereskedőhöz. A szolga el is vitte, azonban nem adta át a kereskedőnek, hanem zsebrevágván a pénzt, megszökött. Gazdájának mikor tudomására jött a sikkasztás, feljelentette a szolgát a rendőrségnél. Azonban a megszökött sikkasztó már ekkor messze járt és nem bírták elfogni. Most a rendőrkapitányság hivatalosan körözteti.

— **(L. Komáromi Mariska nagy beteg.)** Komáromi Mariskáról, a kiváló énekesnőről az utóbbi hetekben ismételen keringetek aggasztó hírek. Arról szólottak ezek a hírek, hogy Littkéné Komáromi Mariska egészsége erősen meg van támadva. A művésznő csakugyan nagyon beteg, sőt szombattól kezdve máig oly rosszul volt, hogy környezete már katasztrófától tartott. Állapotában most némi javulás állott be, úgy, hogy orvosai remélik, hogy visszaadhatják a családi életnek és a szinpadnak.

— **(Egyházmegyei hir.)** A tamási plébánia adminisztrátorává Offenmüller Zsigmond ottani segédlelkész nevezetett ki.

— **(Fürdőruhák divatja.)** A fürdőszalon most van virágjában. Lassan lassan már ki is jutunk belőle és így azok a szerencsés halandók, a kiknek telik arra, hogy a világ legelőkelőbb fürdőhelyeit keressék föl, azok ugyancsak sietnek, hogy a fürdőszalon idejére lehetőleg eredeti, új divatokat teremtsenek meg. Ennek a törekvésnek leghűségesebb istápolói a párisi divatárusnők, a kik mostanában elegáns fürdőruhák mintáinak készítésével foglalkoznak. Mert a gazdag és előkelő francia hölgyek nagyon boldogtalanoknak éreznék magukat, ha a vízben nem lehetnének épen olyan izlésesen felöltözve, mint akár a párisi boulevardokon. Természetes, hogy ez a fürdődivat azután sok hóbotos dolognak lesz a szülő anyjává. Dieppeben egy ismert párisi arisztokrata hölgy a következő ruhában keltett feltűnést: bő plundra legfinomabb entredeux-batisztból és türkizkék keskeny ripszszalagból. A hosszú dereku, pompásan álló orosz bluz (olyan bluz, a melyet öv szorít a derékhez, de az övön túl a bluz folytatódik) mosható, égszinkék selyem szurahból készült s batiszt-himzéssel dusan föl van diszítve. A kacér kis sapka és az öv fehér selyemből való s művészi nefelejts-himzés teszi tetszetőssé. Ehhez a jelmezhez járul kiegészítésként a türkiz-kék selyem harisnya és a fehér fürdő-saru. Egy másik hölgy még fantasztikusabb és merészebb toaletten jelent meg. Nyaktól térdig érő husszinü selyemtrikó,

fölötte törökös, majdnem teljesen átlátszó fehér kiani selyemruha, a mit még áttetszőbbé tett a helyenkint beillesztett drága, hajszálfinom csipke. A redőkbe szedett bluzt halvány korallöv tartja össze s korallszinü harisnya, fehér fürdő-saru meg fehér selyem-turbán egészíti ki ezt a drága, keleti sellőjelmezt.

— **(Mikor legvonzóbb a nő?)** Harminc éves korában legbájosabb a nő. A férfisziveken uralkodó asszonyok hatalmuk tetőpontján Cleopatrától Helenáig mind közelebb állottak a negyven, mint a harminc évhez. Páris egyik irodalmi társalgó termében egy 17 éves csinos hölgyecske megkérdezte Balsactól, hogy miért szerette, a leányka szerint, már elvirított nőket.

— Ugy látszik, uram — mondotta — hogy ön még akkor is jól érzi magát körülben, ha a negyven évet meghaladták?

Balzac komolyan végignézett rajta, azután kacagásban tört ki. Elhatározta, hogy felvilágosítja a helyzetet és komoly hangon, mintha minden szavát fontolgatná, megjegyezte:

— A magyarázat talán abban az egyszerű tényben rejlik, hogy a 20 éves nőt kedvelnünk kell, míg a 40 éves igyekszik rajta, hogy tessék és az idősebb nő hatalma nem abban áll, mint azt oly sokszor tévesen állítják, hogy jobban tudja szépségét érvényesíteni, hanem abban, hogy megérti és szerencsés tapintattal felidézi, a legmagasbra emeli ama férfi jó tulajdonait, kinek tetszeni akar. Bizonyos, hogy a férfi az eszes nőt mindig bámulja, de jobban mulat oly nővel, ki elhitheti vele, hogy ő maga eszes. Minden férfi boldog, ha művelt nő mulattatja, de legboldogabb, ha az elég ügyes elhithetni vele, hogy ő mulattatja kellemesen. Nem mindig a legszebb és a legragyogóbb nő az, kit a férfiak szeretnek. Valóban nem! Egy rokonszenves barna szempár és édes hang, egy perc alatt elbánnik a férfi egész életének megfontoltságával és logikájával. Természetesen a nőnek ösztönszerűleg ki kell találni, hogy az illető férfi miről társalog legkellemesebben. Azután csendesesen és érdekeltnek látszóan csak hallgatnia kell. Talán helyes eljárás lenne tőle a férfit szerencsés kérdésekkel oda vinni, hogy az maga elcsudálkozzék saját társalgásának ragyogásán.

— **(Dohányzó gyermekek.)** A norvég storting egy csoportja azon fáradozik, hogy törvényt vigyen keresztül, a mely a tizenhét éven alól levő gyermeket eltiltja a dohányzástól. Nem akarják megengedni, hogy ilyen fiatalon akár ingyen, akár pénzért bárki is dohányhoz jusson s megakarják tiltani a dohánygyáraknak, hogy tizenhét esztendősnél fiatalabb gyermekeket alkalmazzanak. Fölhatalmazták a rendőrséget, hogy azoktól a gyermekektől, akik nyilvánosan dohányoznak, elkobozhassa a pipát, cigarettát. Azok a kereskedők, akik gyerekeknek dohányt adnak, száz koronaig terjedhető bírsággal sújthatók. Hasonló intézkedések vannak már az Egyesült-Államok némely államában.

— **(Az árendás zsidók alkonya.)** Régi romantikus idők, vonzó falusi idill szereplői tűnnek le az év végén. Nem lesz többé árendás zsidó. Árendás zsidó, ki jó és rossz időben egyformán rossz bort, pálinkát mért, de ki azért hitelbe is adott szegény legényeknek s huzta a rovásokat krétájával az ajtófélfára, a ki zálogra pénzkölcsönt is adott, szóval a ki

a falu bankárja volt s a kiról szindarabot is irtak. Ugyanis a szeszforgalmi adóról szóló 1898. évi XVI. t.-c. a király szentesítésével megjelent oly záradékkal, hogy ezen törvény-cikkek 1899. év január hó 1-én lépnek életbe s így 1898. december hó 31. napjával megszűnnek a szeszitalmérési, sörital és cukorforgasztási adók beszedési jogainak bérletei s így az árendás zsidók is a multak homályába tűnnek a régi jó idők többi alakjai mellé. A törvények végrehajtására vonatkozó utasítások még csak ezután jelennek meg s annak idején ismertetni fogjuk.

— (**Vásár-áthelyezés.**) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter, f. évi augusztus hó 1-én 45.370. sz. a. kelt rendeletével megengedte, hogy a Somogy vármegye területéhez tartozó Zala községben a folyó évi augusztus hó 27-ére eső vásár ez évben kivételesen folyó évi augusztus hó 25-én tartassék meg.

— (**Katonahistóriák.**) Nehány nap mulva megpördülnek a dobok a kaszárnyák udvarán, a tambourmajor magasra emeli a gombos végű karmesteri botot és a főlharsogó zene hangjai mellett utnak indulnak a katonák. Gyakorlatra mennek a derék fiuk, fárasztó gyakorlatra és a szakácsnék és szobaleányok világa gyászt ölt — két hétre. Ebédeink el lesznek rontva, kedvenc ételeink nem kerülnek az asztalra, mert a Sára, vagy ahogy épen hívják, el van keseredve. A szobaleány sirva törölgeti a butorokat, könnyelműen tördeli el a drága theás service legdrágább darabjait.

mert az a bizonyos káplár nem megy ki az eszéből. És mindez talán már holnap megkezdődik, a busulás és a zokogás, ha majd elolvassák a ma küldött kommunikét, mely így hangzik: A pécsi háziezred, az 52-ik gyalogezred, augusztus hóban kezdi meg a nyári hadgyakorlatokat a főváros környékén. Az idén az 52-ik gyalogezred póttartalékosait augusztus 16-ára hívták be szolgálattétel végett 18, 20, illetőleg 32 napra. Az ezred kiegészítő részét tevő póttartalékosok augusztus 13-án 35 napra vonulnak be.

— (**Előmunkálati engedély.**) A kereskedelmi miniszter az eszéki lóvasut-részvénytársaságnak az eszéki lóvasut hálózatának valamely alkalmas pontjából kiindulólag az eszéki Drávakocsihid igénybevételével s Bellye, Daróc, Laskó-Albertfalva, Herceg-Szöllős, Csuza és Vörösmart községek érintésével, az állami illetve törvényhatósági uttesten Kis-Kőszegig (Batináig) vezetendő, egy méter nyomtávolságú közuti vasutvonalra kiadott előmunkálati engedély érvényét egy évre ismét meghosszabbította.

— (**Kitiltott lapok.**) A kormány ujabban egész sereg külföldi lapot tiltott ki. Nagyobb részt oláh ujság, de van köztük amerikai, sőt montenegrói is. A kitiltás okát nem említi meg a kormány rendelete, de a legnagyobb valószínűség szerint államellenes izgatás adott okot arra. A kitiltott lapok lajstroma egyébként a következő: Campul Libertatii, megjelenik Bukarestben. Nevesinje, megjelenik montenegrói Nisichen. The Chicago

Times Herald folyóirat. The Sunday Times chicagói heti lap. Maialul Roman, megjelenik Bukarestben. Ordinea, mely a román Buzeu községből akarja terjeszteni a dákoromanizmust és végre a Revolutia Sociala, mely Krajovában lát napvilágot s nemcsak dákoromán, hanem egyszersmind tulzó szocialista is. Ezt a hosszú sorozatot kiegészíti a Népszava, melynek július 22-én megjelent számát lefoglaltatta a budapesti sajtóügyi vizsgálóbíró.

— (**Dilettáns betörők.**) Az éjjel a külső Makár-utca egyik házába be akartak törni. Ugy látszik azonban, még nem sok prakszist szereztek az illetők a betörések terén, mert mindjárt kezdetben rajta vesztettek a mostani betörésen. Ugyanis, az ablakot mikor feszítgetni kezdték az utcán, nem puhatolták ki előbb, hogy bent a szobában van-e valaki. Pedig volt. Maga a gazda és felnőtt legényfia, a kik a neszre botokkal és pisztollyal felfegyverkezve, az utcaajtóhoz kerültek és így akarták a betörőket tetten kapni. Azok azonban észrevették a veszedelmet és elfutottak, mielőtt még elfoghatták, vagy csak fel is ismerhették volna őket.

— (**A büszke tolvaj.**) Tegnap este pénzlopással gyanúsította egy napszámos a másikat egy pálinkamérésben. Mivel rendőr is érkezett a helyszínére, a lopással gyanúsított ember be lett kísérve. Előbb azonban rátámadt a rendőrré és a két kezével akart rajta elégtételt venni, a miért ő is engedett a gyanúsításnak és feltételezte róla, hogy lopott. Lett erre persze nagy népszédület s mikor még egy

rendőr érkezett, csak akkor birták a büszke tolvajt szép szerével a városházára vinni. A pénzről ugyan nem akart ott sem semmit sem tudni, de azért mégis a hüvösre tették s megindították ellene a vizsgálatot nemcsak lopás, hanem hatósági közeg elleni kihágás miatt is.

Mindazok kiknek nászajándékokra van szükségük forduljanak teljes bizalommal Schönwald Imre pécsi ékszergyárhoz, hol pazar nagy választék mellett a vevők legcurásabb kiszolgálásban részesülnek. A napokban érkeztek meg a Schönwald cégnek a közelgő saisonra szebbnél-szebb kivitelű francia és angol china ezüst ujdonságai: u. m. rendkívül szép kivitelű asztali állványai, vizitkártya tartók, cognac servicei, tálcái, boros-, sörös kancsói, kelyhei stb. stb. Mint speciális ujdonságot megemlítjük Schönwald elzárható boros üvegeit diszes 2 és 3 üveges garnitúrákban; ugyszintén dus választéku raktárt tart Schönwald cég mindennemű ékszerkülönlegességekben u. m.: brilliáns gyűrűk és boutonok, remek nyakláncokban, elismert jó szerkezetű arany, ezüst és tula órákban, sétabotokban, legjobb gyártmányu bőrspeciálításokban stb. Ugyanott mindennemű régi ezüst és aranytárgyak a legmagasabb árak mellett becseréltetnek. Javítások a legjobban és leggyorsabban eszközöltetnek.

Művészet, irodalom.

○ Pályázat egy színházra. A »Szinészek Lapja«-ban most hirdették meg a pályázatot a szegedi színházra. A szegedvárosi színházat 1899. évi szeptember 15-től kezdődőleg három évre adják szinigazgatói-kezelés alá. A város négyezer forint évi segélyt és ingyen

fűtést ad. gondozza az épületet s ellátja az igazgatót a legszükségesebb szinpadí díszletekkel. Az igazgató 5000 frt biztosítékot tartozik letenni s dráma-, operette- és népszinmű-előadásokra az igényeknek minden tekintetben megfelelő társalatot szervezni, teljesen szak-képzett s a színészet terén elismert tekintélyű művezetőt alkalmazni. A pályázati hirdetmény július 31-én jelent meg a »Szinészek Lapja«-ban; a mit azért jelzünk, hogy zsinórmértékül veheti a mi szinügyi bizottságunk is, ha a városi színházra a pályázatot meghirdeti.

○ A »Magyar Könyvtár«, melynek számai már meghaladták a félszázat, most küldi szét júliusi füzetét. A sort Cavalottinak, a nemrég oly tragikus módon elhalt nagy olasz költőnek legszebb és leghiresebb munkája nyitja meg, az »Énekek Éneke« c. bájos verses dramolett, mely Radó Antal magyarításában bizonynyal a mi szinpadainkon is hosszú életű lesz. Követi ezt Fáy Andrásnak válogatott meséi, melyeket kivált az iskolára való figyelemmel, Badics Ferenc, a kiváló irodalomtörténész válogatott össze és látott el magyar bevezetéssel. Az 55. szám Szalagubnak, a nagy orosz elbeszélőnek, egy kis regényét tartalmazza. »A medve« — ez a címe az Ambrozovics Dezsőtől kitünően fordított munkának — egy, a társadalmi formáktól idegenkedő, érdekes karakternek megkapó szerelmi történetét mondja el. A magyar elbeszélő irodalmat e sorozatban Ambrus Zoltán képviseli, ez a mélyen érző, finom megfigyelésű novellistánk, a ki »Hajótöröttek« címmel nyolc legszebb elbeszé-

lését adja itt ki. Végre az 57. szám egy nagy modern német írónak, a nálunk már ismert Meyer Konrádnak egy kis remekművét nyújtja, melyet úgy a lelki élet analysisénél, mint a megkapóan festett történeti háttérnél fogva mindenki gyönyörrel fog olvasni. Mind e füzetek 15 kr.-jával kaphatók a kiadó cégnél; Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai, Andrásy-ut 21.) és minden könyvkereskedésben. — Az eddig megjelent füzetek teljes jegyzékét a kiadók kívánatra bárkinek ingyen küldik meg.

TÁVIRATOK.

— **Kapunk-e üzletvezetőséget.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az a kombináció, hogy Pécs városa vasuti üzletvezetőséget kap, ezideig minden alapot nélkülöz. Irányadó helyen a pécsiek eme óhajtott terve fölött még nem határoztak.

— **Dreyfuss-ügy.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisban a »Gaulois« szerint ma a minisztertanács a Dreyfuss-ügyre vonatkozólag fontos határozatot fog hozni.

— **Rekviem Bismarkért.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Berlinben az I. Vilmos császár emlékére emelt templomban Bismarknak halála alkalmából gyászistentisztelet volt, melyen a császári pár, a hercegek és a diplomáciai testület is részt vett.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, aug. 4.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.08; későbbi szállítás: — — —
Tengeri, augusztusra: 4.20; őszre: 4.80. — Rozs, őszre: 6.43. — Zab, őszre: 5.30.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 364.—. — Magyar hitelrészvény: 397.50. — Államvasut: 362.10.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1898. évi augusztus hó 1-én s köv. napjain elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben-hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendelvényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.**Polgári ügyek.**Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1534. Lang Ferenc s t. — László József zárl. — hh.
1592. Branilovits Mihály — Petrán Mátyás ing. birt. — hh.
III. 1699. Szászkon elhalt Tkalcsec József hagy. — hh.
1706. Néhai rendesi Bárány Dénes hagy. — rend.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1526. Kis István — Kocka Julianna házass. felb. — hh.
1527. Kutnyánszky Bálint — Resz Magdolna » » — fo
1626. Schneider Anna Mária — Schilling Péter élet közöss. vissza állít. — hh.
1628. Márc Erzsébet — Scholl Henrik házass. felb. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1907. Franyin Mió — Jakobovits Mátó tjug. — fo.
1959. Vuk Antal s t. — Vuk Flóriánné s t. öröks. — rmv.
III. 1961. Horváth Sándor — Platz Lajos végr. — rmv.
1962. Csonka György — Tóth János » — mv.
1963. Levit Lajos — Fischer Zsigmond » — mv.

Büntető ügyek.Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2294. Zsupaner György s t. izgatás. — rend.
2344. Pandur Jókó s t. suly. t. sért. — hh.
2351. Nagy István s t. » » — hh.
2364. Barakkó Miklós hiv. hat. visszaélés. — hh.
III. 2244. Takács István rágalm. — hh.
2247. Péter György » » — hh.
2288. Orsós Klára anyakönyvi kih. — rmv.
2355. Kovács József » » — fo.
2357. Róth Dániel jogt. elsaját. — mv.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2266. Ifj. Törjék Péter szánd. emb. ölés. — mv.
2285. Szárföldi Józsefné s t. lopás. — hh.
2365. László Mari gyilk. — hh.
III 2279. Horváth Pirdóci József rágalm. — hh.
2301. Siket Tamás s t. lopás és org. — hh.
2312. Popovics Tanasztia s t. suly. t. sért. — fo.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi augusztus hó 8. s köv. napjaira.

Szüneti tanács.**Polgári ügyek.**Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 1732. Néh. Dulánszky Nándor hagy. ügye.
1765. Mágocson elhalt Hauzer Jánosné és Hauzer János hagy. ügye.
1812. Tóth Jánosné — ifj. Dávid János s t. végr.
1838. Német-Keéren elhalt Rauth Ferenc hagy. ügye.
1842. Háromfán elhalt Ferlindis Imre hagy. ügye.
1847. Perlakon elhalt Vugrinec Felix » »
2001. Pécselt elhalt Koch Józsefné » »

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1557. Stein Samu — Gyórfy János panasz. bizt. végr.
III. 1709. » » » » » » » »
1896. Eberling Jakab — Eitman Lajosné végr.
1898. Norberger Jakab — Mezei Mór bizt. végr.
1912. Özv. Szélesi Jánosné — Szélesi Katalin zárlat.
1932. Schreckhasz Mihály. — Eitman Jánosné végr.
1945. Bihari Bené — Weisz Ferenc fia cég »

Előadó: *Holics Gyula.*

- III. 1981. Dr. Nagy Dezső mint hg. Odeschalchy Gyula hagy. csőd. tömeggondnokának önkéntes árverés.
1983. Özv. Vigyázó Rudolfné — Szenicey Ákos kiel. végr.
1985. Özv. Szabó Jánosné — Szabó János végr.
1996. Balázs János — Vizmathy Gizella kiel. végr.
2002. Bók János — Egyed Kovács János » »
2003. Varga János — Egyed Kovács János » »
2004. Hosszu János — Mezeritzky László kiel. végr.
2013. Róth János s n. — Siklós nagy község kiel. végr.

Büntető ügyek.Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2296. Panics János s t. közokir. ham.
2404. Dobos Ferenc szánd. emb. ölés.
2433. Kiltan Jakabné s t. ember ölés.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2337. Zobinger Mihály suly. t. sért.
2338. Farkas János s t. » »
2367. Tomasics József s t. hat. ell. erős z.
2389. Kovács Ilona s t. lopás.
2392. Szabó Mihály suly. t. sért.
2399. Balla András » »
2402. Hoffer Vencel erős z. nemi köz.
2405. Valkai József k. t. sért.
2407. Kramfart József s t. suly. t. sért.
2408. Englert János » »
2413. ör. Szigeti Simon Mihály s t. lopás.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Rothmüller Károly áruháza

Pécselt a „Menyasszonyhoz“ Király-utcza.**Fiókküzetek:** Arad, Győr, Szombathely, Kolozsvár, Versecz, N.-Becserek, Salgó-Tarján és Fehértemplom.Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Budapest**en egy nagy

divat- és ruhakelme-üzletet

rendkívül olcsó áron megvettem, melyet most helybeli üzletemben

40%-al a gyári áron alul

árusítok el. Ajánlom a n. é. közönségnek, hogy ne mulassza el ezen alkalmat, mert az alant fől sorolt cikkek mind

hatalatlan olcsó áron kaphatók:

Legdivatosabb ruhakelmék, selymek, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és cérna-vásznak, kanavász, inlet, grádli és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zsebkendők, butorkelmék, matracszövetek és ágyterítők, minden fajta szövet- és csipke-függönyök, futó és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gypju-szövetek, férfi és női bélésűek és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb cikkek.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papírmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenállók,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.